

Gjer reint innan rekkene.

Det som held den enkelte oppe i kampen for fridomen for det folk han høyrer til, er trua på at det er to i folket til sjöl å kjempe, og til å ofre for og verne om fridomen. Ingen ting verkar der meir nedslåande enn å sjå landsmenn som sel seg sjöl og landet sine interesse for usle økonomiske eller andre serbater. Dette er grunnen for den vanvyrnad og hat alle nordmenn føler for cuislingane. Her er det ikkje berre hatet mot ein motstandar som undertrykker oss, men vanvyrnaden for denne type mennesker. Dette er ikkje det minst viktige for frie nordmenns stode til dei som har svike. Vi veit dei har selt seg som leigetroppe til fienden, og vi veit at dei vil få si velfortente straff.

Ennå meir nedslåande er det å sjå nordmenn som seier seg vera norsk selja seg for skral økonomisk vinning. Vi tenkjer her på dei som økonomisk frivillig har gått i fiendens teneste. Her er det berre vanvyrnaden att. Her er ikkje plass eingong for hat. Det ville vera som å hate slimet av ein sniggel du hadde fått på ryggen.

I desse dagar er det ein del bønder som dei siste vekene av krigen, har fått det travelt med å selje årsavlinga si til tyskerne, for desse dreg seg ut av landet. Det vert i desse dagar frivillig selt poteter, grønnsaker og andre jordbruksprodukter, fra bønder til tyskerne. Dei allierer seg med tyskerne, får merkelapper med "jernvarer" på og Org. Todt, andre sel direkte til tyske soldatar som reiser rundt på bygdeane og kjøper opp, andre igjen får tyskerne til å hjelpe seg litt med potetopptakinga, for så å selje potetene til fienden som takk for hjelpa.

Dette er ei stor skam for landet vårt, og serleg for bondestandet. Dei bønder som oppfører seg på denne måte, i ein ernæringsmessig vanskelig situasjon for landet, må få kjenna den kaldgufs fra alle nordmenn som dei verkeleg fortener.

Bondeungdommen må her gå i brodden for å vaska bondeare rein. Den er nå temmeleg flekkete. Det er først og fremst böndene sjöl og bondeungdommen som må reinska opp i rekkene sine, dersom ikkje svarthandlerböndene skal sette eit stempel på den norske bonde som han aldri får vaska av seg. Ein må vera på vakt overalt, frysa slike element ut av all omgang, seie tydeleg fra til dei, og elles notera namna deira til det store oppgjeret skal gjerast opp. Dei mest graverande eksempel vil verta offentleggjort i dei frie avisene.

Bondeungdom! Sjå til at alle parolar vert fylgde, slik at bondefronten vert sterk. Ingen sviakt i rekkene.

Dei sjölinnlysande parolar for böndene er:

Ingen sel varer til tyske soldatar eller tyske sivile.

Alle vareleveranser fra jordbruket til tyskerne skal saboterast så langt råd er.

Ingen tek mot arbeidskraft som vert utskreven av dei nazi-offentlige institusjonar, og ennå mindre gjer dei bruk av tysk arbeidskraft.

Kampen som nå vert ført mot svarthandlerböndene, skal böndene sjöl gå i brodden for. Her er sikkert fleirtalet av böndene enige om å fordöma desse. Difor gjeld parol bonde og bonde imellom: Reinska rekkene!

Atvaring.

Gestapo har over heile landet auka arrestasjonane og terroren. Alle gode nordmenn må derfor visa varsemd og hjelpa til med å halda tett om heimefrontens arbeid. Lån deg ikkje til ryktespreiding. Snakk ikkje om ting som du veit at det di plikt å halda tett med. Det er lettare å halda tett nå, enn når du kjem framfor ein gestapo. Er du varsam nå, så slepp du sjöl og dei kredsane du vankar i, koma opp i vanskar.

Vert det arrestert nokon, så gissa aldri på kva årsaka kan vera, eller snakk om ting som du kanskje trur eller aner vedkomande har vore borte i. Lær deg å tenkje og å handla. Då er du trygg.

Churchils tale i Underhuset den 28 september.

Churchilx begynte sin tale med en sammenligning av krigssituasjonen nå og sist parlamentet var samlet. Da et bruhode i Normandiet, nå Paris og så og si hele Frankrike og Belgia befridd, og Holland sto for tur. Fiende som i fire år har pint og undertrykt disse land, er flyktet, og har latt etter seg fire hundred tusen falne, en halv million fanger, og to hundre tusen vil snart være ute av spillet. Alt dette er frukten av slaget i Normandi, det største enkeltslag i denne krigen. Både de amerikanske og de britiske troppene har vist seg fullt jevnbyrdig med de såkalte veteran-tropper fra fienden som her var satt inn.

Om de luftborne tropper, uttalte Churchill, at deres innsats vil innta en varig plass i våre militære annaler, og anspro ungdommen til død i de kommende slekter. Tapene har vært smertelige, men ikke forgjaves. De op holdt fienden slik at våre andre styrker fikk opprettet et sikkert bruhode ved Nimegen. Churchill uttalte sin beundring og anerkjennelse for marquistroppenes innsats i Frankrike.

Om landsetningen i Normandi ga Churchill følgende oppgave. Første døg ble det landsatt 1/4 mill mann, de første 20 dage var det landsatt 1 mil. Nå er det mellom 2 og 3 million soldater ved vestfronten. Disse troppene har det beste utstyr som kan tenkes. Forholdet mellom britiske og amerikanske styrker var 2/5 av mannskapsstyrkene og 8/19 av kampdivisjonene. Tapene for brittene i vest var 90 000 og for amerikanerne 145 000.

Om Russland uttalte Churchill at han var nødt til å framheve den store innsats russerne hadde gjort mot det tyske krigsuhyre, under så store tap. Stalin har uttalt varme ord om de alliertes innsats i vest. Jeg vil nytte anledningen til å framheve at de russiske styrkene holder og slår langt større tyske styrker enn vi har å kjempe med i vest. Russland har ubetinget båret hove byrden av kampene tillands.

I Italia hadde Alexander nå kjempet seg fram til Posletta; og vil nå ha ~~gitt~~ lettere for å slå Kesselrings armeer eller jage dem på flukt. Det var her oppsatt en jødisk brigade for å gi jødene hove til samlet å slå mot nazismen, som hadde gjort deres rase så meget vondt. De skulle også være med under okkupasjonen av Tyskland.

Vi må ikke glemme, sa Churchill: når vi omtaler den militære situasjon, at vi står i stor gjeld til korporal Hitlers strategi, som har spredd tyskerne over hele Europa, og berøvet seg selv muligheten å samle styrkene til effektivt forsvar når det kreves. Jeg har aldri fordret sammenligningen mellom Hitler og Napoleon, fordi det ville være en stor fornærmelse mot den store franske keiser og hærfører. Men en ting har de felles, nemlig den feil ikke å kunne oppgi en tomme jord som krigslykken hadde gitt dem. Da Hitler unngik å bli drept ved attentatet i sommer, takket han forsynet for sin redning. Militært sett kan jeg være enig. Det ville vært en ulykke om krigskorporal Schickelgruber ikke hadde fått hove til å bidrage til de alliertes seir, ved sin stupide militærstrategi.

Omkring forholdet til de andre nasjoner: Sovjetsmvelde hadde vist klokskap og hensynsfullhet i oppgjøret med Finland og Romania, som blin hadd trodd på Hitler og gatt sammen med ham for å knuse Sovjetsmvelde. Om det polske spørsmål sa Churchill. Det ville være hykleri og si at U.S. A.'s og Storbritannias syn her falt helt sammen med Sovjetunionens.

Stalin har ved flere hove uttalt at han ønsker et sterkt og uavhengig Polen, som står i vennskapelig forhold til Sovjet, og i dette er vi helt enige. Polens grenser må revideres, og russernes krav om en sikker grense og et vennskapelig forhold er berettiget. På den annen side føler Storbritannia seg særlig bunnet til Polen, og vi håper at sovjetregjeringe ikke vil stille seg iveien for at vi kan oppfylle våre forpliktelser overfor Polen. Det må unngås at det blir to rivaliserende regjeringer i Polen. En som blir støttet av Sovjetunionen, og en som blir støttet av Vestmaktene.

Om forholdet mellom de allierte stormakter uttalte Churchill, at de aldri hadde vært så intimt og godt som nå. Møtsetningene som kunne være tilstede, hadde ikke på noen måte hindret gjennomføringen av planene fra Teheran. Han uttalte håpet om at det innen arets utgang igjen kunne bli et møte mellom de tre store allierte ledere Churchill, Stalin og Roosevelt.